

Małgorzata Baranowska

"Poetycka zasada geografii Gałczyńskiego", Małgorzata Baranowska, "Pamiętnik Literacki" z.4 (1974) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/2 (56), 168

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) BARANOWSKA Małgorzata: Poetycka zasada geografii Gałczyńskiego. "Pamiętnik Literacki" 1974 z. 4 s. 3-20.

Autorka analizuje "mapę poetycką" Gałczyńskiego, który konsekwentnie kreuje rolę poety, w jakiej występował tak w literaturze, jak w życiu. Gałczyński umieszcza swoją postać jako poety w Krakowie, mieście dla niego wyjątkowo mitotwórczym. Dokumentuje ten pogląd analiza "Listów z Fijołkiem" i "Zaczarowanej drożki". Kraków stał się tu miejscem peryferyjnej i fantastycznej miejskości, miejscem poezji. W opozycji do Krakowa pojawia się Warszawa, miasto o wiele bardziej dla poety rzeczywiste, tragiczne, a równocześnie jakby oficjalne, nie dające - przynajmniej w poetyce Gałczyńskiego - możliwości skonstruowania tak bardzo literackiego mitu.

BP/56/13

M.B.

(II) BŁOŃSKI Jan: Gombrowicz a ethos szlachecki. "Teksty" 1974 nr 4 s. 117-136.

Szkic będący przedstawieniem sposobów aktualizowania tradycji ethosu szlacheckiego w twórczości Gombrowicza.

BP/56/14

K.Z.